

ГЛАВА ПЕТА

Децентрализация и самоуправление

§ 86. — I. Форми на мѣстно управление.

Както се обясни, отъ формално гледище понятието „централно управление“ обема дѣйността на правителството и на неговитѣ органи. При все това, „централното управление“ не изчерпва цѣлото държавно управление.

Въ противовѣсъ на централното, стои „локалното“ управление на държавата съ всичкитѣ му разклонения и прояви на децентрализирана държавна власт.

Централно управление, децентрализация и самоуправление сж корелативни понятия, които се допълнятъ и обясняватъ взаимно.

1. Въпросътъ за централизация или децентрализация въ държавата си има своята история. Прѣзъ срѣднитѣ вѣкове и по-късно въ врѣмето на абсолютизма до французката революция теорията, макаръ и при явно игнориране на дѣйствителността, е считала като нормаленъ типъ само държавата съ пълна централизация. Обаче никога и най-централистичната държава, каквато бѣ напр. Франция прѣзъ XVII и XVIII в., не е била въ състояние да изличи напълно сжществуването на самоуправителни организации: абсолютно централизирана държава не е имало никадѣ, и затова принципътъ за децентрализация на държавното управление въ по-голѣми или въ по-малки размѣри е прѣди всичко взетъ изъ реалния животъ на държавата.

Но идеята за децентрализирането на държавната власт си пробива пжтъ въ теорията едва при борба тапротивъ абюлютистическата полицейска държава.